

A nagy utazás.....30 perc alatt személytől a forrásig.
Lélekérintés ami haza vezet.

Zsolt: Nem zavar, ha felteszek pár kérdést?

Utazó: Nem.

Zsolt: Hajlandó vagy most elfordulni a világtól itt és most? Csak erre a pillanatra?

Utazó: Igen.

Zsolt: Bármit tapasztalsz, nyugodtan mond. Hajlandó vagy-e most, ebben a pillanatban csak felém fordulni?

Utazó: Igen.

Zsolt: Itt és most csak ebben a pillanatban szeretnél-e hazamenni az igazi otthonodba?

Utazó: Igen.

Zsolt: Itt és most ebben a pillanatban hajlandó vagy-e mindent magad mögött hagyni, hogy hazamehess?

Utazó: Igen.

Zsolt: Mehetünk.

Zsolt: Mehetünk?

Utazó: Mehetünk.

Csend.

Zsolt: Mi történik benned?

Utazó: Hát egyenlőre csak ilyen szürkéséget látok, és ilyen... olyan, mintha nagy köd lenne és nagy mélység közben, mintha nem lenne semmi más.

Zsolt: Menj le a mélység aljába, nézd meg mi van a mélység alján.

Csend.

Utazó: Ó hát ez nagyon mély.

Zsolt: Nagyon mély?

Utazó: Igen.

Zsolt: Ugorj bele, menj. Nyugodtan, nem lesz semmi baj.

Csend.

Zsolt: Mit tapasztalsz?

Utazó: Hát olyan, mintha úsznom kellene így ilyen indák közt.

Zsolt: Úsznod kellene?

Utazó: Igen. Minthogyha ilyen indák lennének, amik így akadályoznak és azok között kellene, hogy jöjjenek.

Zsolt: Menj át rajta.

Csend.

Utazó: Jó, most olyan, mintha ilyen szürke vízben úsznék tovább, tehát ez az akadály így megszűnt.

Csend.

Utazó: Most viszont nem tudom hol vagyok.

Zsolt: Nem tudod, hol vagy? Engedd ezt az elveszettséget. Engedd magad elveszni. Teljesen. Engedd meg, hogy nem tudod, hogy hol vagy. Nem lesz semmi bajod, csak engedd meg.

Utazó: Hát nagyon rossz érzés.

Zsolt: Rossz érzés?

Utazó: (Hümmög, hogy igen)

Zsolt: Engedd meg nyugodtan. Ez a kontroll elvesztése.

Utazó: Hát igen, ez nagyon nehéz.

Zsolt: A teljes kontroll elvesztése. Nyugodtan megengedheted, nem lesz semmi baj.

Csend.

Utazó: Jó, most elkezdtem látni valami fényt, amerre el tudok indulni. Olyan, mintha besütne oda a nap és tudom, hogy arra kell mennem.

Csend.

Zsolt: Menj oda.

Csend.

Zsolt: Mi történik?

Utazó: Hát most olyan, minthogyha így az a napsugár így átjárna és ilyen aranylóvá válna a testem, így nem is tudom, mintha így egybeolvadnék.

Zsolt: Merülj el ebbe. Teljesen.

Csend.

Utazó: És most olyan, mintha így eltűnnék ezekbe a kis szemcsékbe.

Zsolt: Eltűnsz? Engedd meg. Rossz érzés?

Utazó: Nem rossz, csak picit félek.

Zsolt: Félsz? Bízzál bennem. Engedd meg.

Csend.

Utazó: Olyan, mintha csak az egyik felem tűnne el benne, tehát így...

Zsolt: Az egyik feled tűnik el?

Utazó: Igen, minthogyha így az egyik felem nem engedné, vagy nem tudom.

Zsolt: Fogadjuk el, hogy nem engedi. Fogadd el, hogy nem enged az egyik feled, hogy teljesen eltűnj.

Csend.

Zsolt: Mit tapasztalsz?

Utazó: Még mindig ott van valami kis..

Zsolt: Valami, ami visszatart, hogy eltűnjél? És mi tart vissza?

Utazó: Hát én magamat.

Zsolt: Te magadat?

Utazó: Igen.

Zsolt: Akkor csak mondj egy igent.

Utazó: Igen.

Csend.

Utazó: Jó, most sikerült. Most olyan volt, mintha így kilóttek volna a világűrbe, vagy nem tudom hova.

Zsolt: Kilóttek volna?

Utazó: Igen.

Zsolt: És most hol vagy?

Utazó: Hát azt nem tudom.

Zsolt: És jó ott lenni?

Utazó: Igen, most olyan, mintha így kívülről látnám a földet, meg úgy mindent. Ilyen kis apró... (mosolyog)

Zsolt: Vicces?

Utazó: igen. Miközben ilyen csodálatos is, de ilyen... tehát onnan nézve tényleg viccesnek tűnik, hogy mikén aggódunk.

Zsolt: Most vagy a megnyilvánulatlan oldalon. De még, még beljebb kell menni. Haza, teljesen haza. Menjünk tovább. Engedjük el teljesen a földet, minden koordinátát, a láthatót. Mi történik?

Utazó: Hát nehéz így magamat elengedni.

Zsolt: Csak mondj rá igent.

Utazó: Igen.

Csend.

Utazó: Most úgy érzem, hogy teljesen ismeretlen ami van.

Zsolt: Minden ismeretlen.

Utazó: És nagyon egyedül érzem magam.

Csend.

Zsolt: Engedd meg ezt az egyedüllétet. Megengedem, hogy egyedül vagyok.

Utazó: Megengedem, hogy egyedül vagyok.

Csend.

Zsolt: Mi történik?

Utazó: Hát olyan, mintha látnék egy utat..

Zsolt: Látsz egy utat?

Utazó: De valójában nincs kedvem elindulni, vagy nem kedvem, hanem ilyen...

Zsolt: Menj...

Utazó: Annyira szomorúnak érzem most magam.

Zsolt: Tudom, menj. Menj, menj az úton. A szomorúság a világ elvesztése miatt van, de menj, el fog múlni. Menj az úton.

Csend.

Zsolt: Mit tapasztalsz?

Utazó: Olyan, mintha egy ilyen nagy kör alakú valami nagy kapu szerű valami, ami ilyen kör.

Zsolt: Kör alakú kapu?

Utazó: Igen.

Zsolt: Menj be rajta. Nyisd ki és menj be.

Csend.

Zsolt: Mi történik?

Utazó: Hát ilyen nagyon érdekes, nem is tudom, ilyen.. mindenféle színeket látok, de ilyen ködszerű, vagy ilyen..

Zsolt: Köd?

Utazó: Ilyen energia, nem is tudom, ilyen..

Zsolt: Nem baj, menj át, menj át a ködön is.

Csend.

Utazó: Ez jó hosszú.

Zsolt: Hosszú?

Csend.

Utazó: Jó és most kezd végre kifehéredni.

Zsolt: Rossz érzés?

Utazó: Nem most már jó. Most olyan, mintha így leesett volna minden terhem kb.

Zsolt: Leesett volna minden terhed?

Utazó: Igen. Eddig nagyon nyomasztó volt és nagyon rossz, most meg azt érzem, hogy így közeledik valami jó.

Csend.

Zsolt: Mit tapasztalsz?

Utazó: Azt, hogy most jó nekem itt, ahol vagyok.

Zsolt: Jó neked? És hol vagy?

Utazó: Hát azt nem tudom.

Zsolt: Nem tudod, de jó.

Utazó: Igen, most ilyen megnyugvást érzek, hogy itt jó.

Zsolt: Tehát túl a semmin jó.

Utazó: Most úgy minden sejtemet elöntötte a béke és hát így annyit látok, hogy ilyen fehér minden körülöttem.

Zsolt: Ebbe a fehérbe is menj bele. Válj eggyé vele.

Csend.

Zsolt: Mi történt?

Utazó: Most kezdene olyan lenni, mintha visszatérnék valami gyerekkorombeli zöld mezőre. Ahogy az a fehérség így eltűnik így, nem tudom, ilyen boldogság érzés jön, és olyanok, amit kiskoromban szerettem.

Zsolt: Engedjük el ezeket a kis kori boldogságot okozó élményeket. Mondj rá igent, elmehetnek, menjenek el.

Utazó: Menjetek el.

Zsolt: Hagyjanak el téged ezek a boldogság élmények.

Csend.

Zsolt: Mit tapasztalsz?

Utazó: Azt, hogy most megint van valami hosszú út, amin végig kell mennem. És már úgy érzem, hogy nincs erőm.

Zsolt: De végig bírsz menni. Menj! Menj végig rajta.

Csend.

Zsolt: Mit tapasztalsz?

Utazó: Azt, hogy már ilyen bottal a kezemben megyek.

Zsolt: Bottal a kezében mész?

Utazó: Igen, mint a sítot így tolom magam...

Zsolt: Nem baj. A végsőkéig kitartva mész.

Csend.

Utazó: Most úgy érzem, hogy ilyen... most újból ilyen fénycsóva szerű valami, tehát ilyen...olyan, mint a fénysugár olyan közeledik felém.

Csend.

Zsolt: Mit tapasztalsz?

Utazó: Hát, hogy úgy érzem, hogy föl kell nyújtanom a kezem.

Zsolt: Nyújtsd.

Utazó: Így igazából is?

Zsolt: Igen.

(Utazó felnyújtja a kezét.)

Utazó: Jó és most így elmentem ezzel a fénnel.

Zsolt: Elmentél?

Utazó: Igen.

Csend.

Zsolt: Mi történik?

Utazó: Tehát olyan, mintha egy ilyen energiába csatlakoztam volna, ami így pörög körbe-körbe.

Csend.

Zsolt: Mit tapasztalsz?

Utazó: Hogy ez így átváltozik ilyen... örvény, vagy olyan, mintha egy ilyen örvény...

Zsolt: Örvény?

Utazó: Igen. És hogy annak a végében kezdek így..

Zsolt: Húz befelé az örvény?

Utazó: Igen, igen.

Zsolt: Engedd meg, semmi bajod nem lesz. Semmi bajod nem lesz. Engedd, hogy teljesen behúzzon.

Csend.

Zsolt: Mi történt?

Utazó: Hát valahol így kilukadtam, nem tudom hol.

Zsolt: Kidobott?

Utazó: Igen.

Zsolt: És a másik felén?

Utazó: Igen, de így repülök közben és már megint nem tudom hol vagyok tényleg így.

Csend.

Utazó: Hát most tényleg azt érzem, minthogyha.. mikor az úrhajós így elveszti a ...na most semmi kapcsolatom nincs, csak így valahol vagyok.

Csend.

Zsolt: Mit tapasztalsz?

Utazó: Hogy most el szeretnék haza menni.

Zsolt: Szeretnél haza menni? Akkor menj haza.

Csend.

Zsolt: Mit tapasztalsz?

Utazó: Csak ilyen aranyszínű energiákat érzek magam körül.

Csend.

Utazó: És nagyon sokat, és azt érzem, hogy egy nagyon finom szeretet energia lebeg, nem is tudom így körülöttem.

Csend.

Utazó: Olyan, mintha ilyen kis fuvallatban jönne és mint hogyha nem lennék már egyedül.

Csend.

Zsolt: Mi történik?

Utazó: Ezt érzem egyre erősebben, hogy ilyen nem is tudom, olyan, mint amikor így a szellő fújja a mezőn a búzatáblát és így a szeretet ilyen...ilyen kis szálakba, vagy nem is tudom mikbe jön felém és olyan, mintha azok ilyen... olyanok lennének, mint én, csak sokan lennének. Nagyon finom és nagyon jó és jó itt lenni. És nagyon megnyugtató.

Csend.

Utazó: És szeretnék itt maradni.

Zsolt: Szeretnél ott maradni?

Utazó: Igen.

Zsolt: Mint Rebekám. Ő is azt mondta, hogy soha nem szeretne onnan elmenni. Minek nevezné ezt?

Utazó: Ezt az érzést, vagy ezt a helyet?

Zsolt: Ahol vagy.

Utazó: Hát ez olyan, mintha ez lenne az az ősforrás, vagy nem is tudom, tehát ilyen...

Zsolt: Ősforrás?

Utazó: Ahonnan úgy elindultunk, vagy nem is tudom, ahol.. ahogy visszatérünk. Ahol tényleg csak a tiszta szeretet van. És valahogy úgy összeolvad mindenki mindenkivel, ilyen... mint egy festmény, vagy nem tudom.

Zsolt: Mint egy festmény?

Utazó: Igen olyan.

Zsolt: Egybeolvad minden. Hát örülök neki, hogy idáig sikerült eljutni.

